

Там, де гора чорна, сумна

Степан Чарнецький

Не раз в душі моїй снуються
Старої пісні тихі звуки;
Кімната, смерк, скрізь тіні в'ються,
Сум надвечірньої години,
Поруч рояля стать дівчини —
Золоті коси, білі руки,
І пісні тихі, сумні звуки...
Не раз ще крізь душі притвори,
Мов візія, в туман сповита,
Тяжка, як смуток Чорногори,
Снується арія сумовита,
Снується призабута нута,
Мов з глибини душі добута
І власним серцем пережита...